HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

לאתויי נשים. שמיוחס במקרא מגילה וכשרות לקרותה ולהועיל זכריה ידי חובתם: **מומנות לעצמן.** שלא נשים וכן שלא עבדים מגל לתן שמי נשים לו שני עבדים מלטרטין עם [ד] (שני) לתנשים לפי שיש בתנשים מה שאין בנשים ובעבדים שאין הנשים מומרות בריח ואין העבדים מומרים על נחלתנו [ה]: **חיש חיש.** כי יהיה זב מבשרו וגו' (ויקרא טו): **מכרש.** [ו] (לכלת) דהמי קרא בנכנס טומא למקדש כתיב וממייב ליה כרת ולהכי כתיב חיש למעוטי קטן דלאו בר עונשין הוא מגל טמא הוא לטמא קטן מוכיון ומשקין כגדול: **והלרוש.** ממעט לרוש לתמריס לרבות את המשה: **ח"ג נמה נאמר חיש נענין שלמטה.** דממעט חיש ולא משה [ז] ולאו מטמא טמיתו [ח] קאי להמה אפי' משה אלא לקרא למעט קאי דמשמע כפרישה ופריסה: הכל רואין מגל הוא (ו) ולא כשרים לראות מגל הוא (ו) [ט] ולא **גבי הללי תניא.** [י]: **דמסברי ליה ופסבר.** הלכות נגעים (ג) : **שאינו נקי.** [יא] והולך מלמיד מכם ישמעל ורואה עמו ואומר לו תמור טמא והוא אומר [יב] טהור והוא אומר שטמומה והטהרה תלויה במחלוקת בהן שנים שטמאו לו ואין אחר טמא ולא שנים שטהרו לו ואין אחר טהור: **ופאמר מר.** בפרק קמא דשבועות (לף ו.): **לקדש.** לערב מים חיים בשפר מטמת. טעמייהו דרבנן וכי יהוה מפרש בסמ' יומא בפרק טרף בקלפי (לף מג.): **עלו.** שממו אחיו מחמת מילה: **שהוא.** ממי מטמת על הטמת: **הוא שרש.** [יב] טעמא מפרש בימות בפ' הערל (לף עב:) מילי דהוה לתטול יום שפטול במחוה וכשר בפרה [ג] : תרי הלל אומרין לית בפרה קמא דמולין (לף ג. ולף טו:): **הלל מעלין.** בפרק במה לכמוות (לף קי:): לאתויי

מאי לאתויי נשים וכדר' יהושע בן לוי [ו]דאמר ר' יהושע בן לוי [א]נשים חייבות במקרא מגילה שאף הן היו באותו הנס הכל חייבין בזימון לאתויי מאי לאתויי נשים ועבדים [ב]דתניא [ב]נשים מזמנות לעצמן ועבדים מזמנין לעצמן [ג]הכל מצטרפין לזימון לאתויי מאי לאתויי קטן היודע למי מברכין דאמר רב נחמן [ד] יודע למי מברכין [ג]מזמנין עליו [ה]הכל מטמאין בזיבה לאתויי מאי לאתויי תינוק בן יומו [ו]דתניא איש מה ת"ל [ז]איש איש [ח]לרבות תינוק בן [ט] יום אחד שממטמא בזיבה דברי רבי יהודה רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה אומר אינו צריך הרי הוא אומר [ו]והזב את זובו לזכר ולנקבה לזכר כל שהוא זכר בין קטן בין גדול לנקבה כל שהיא נקבה בין קטנה בין גדולה אם כן מה תלמוד לומר איש איש [י]דברה תורה כלשון בני אדם הכל מטמאין בטמא מת לאתויי מאי לאתויי [יא]קטן סלקא דעתך אמינא [ז]איש אשר יטמא נספק והכל מיתין בשמיעה עד כאן לומן ולא יתחטא איש אין קטן לא קמ"ל [ח]ועל הנפשות אשר היו שם אלא איש למעוטי מאי למעוטי קטן מכרת [יב]הכל מטמאין בנגעים לאתויי מאי לאתויי [יג]קטן סד"א [ט]איש צרוע כתיב איש אין קטן לא קמ"ל [י]ואימא הכי נמי [יא]אדם כי יהיה בעור בשרו [יב]מכל מקום ואלא איש למה לי לכדתניא [יג]איש אין לי אלא איש אשה מנין כשהוא אומר [יד]והצרוע הרי כאן שנים א"כ מה ת"ל איש לעניו של מטה [טו]כהכל שוחטין [יד]הכל שוחטין לאתויי מאי [טז]חדא לאתויי [טז]כותי וחדא לאתויי [יז]ישראל מומר [יח] [יט]הכל מעלין לא"י לאתויי מאי לאתויי

[יא]איש פורע ופורם ואין האשה פורעת ופורמת הכל רואין את הנגעים [יב]הכל כשרין לראות את הנגעים לאתויי מאי [יג]לאתויי שאינו בקי בהן ובשמותיהן והאמר מר [יד]אינו בקי בהן ובשמותיהן אינו רואה את הנגעים אמר רבינא [טו]לא קשיא [טז]הא דמסברי ליה וסבר הא דמסברי ליה ולא סבר: הכל כשרין לקדש לאתויי מאי לרבי יהודה לאתויי קטן ולרבנן לאתויי אשה [יז]דתנן [יח]הכל כשרין לקדש חוץ מחרש שוטה וקטן רבי יהודה מכשיר בקטן ופוסל באשה ובאנדרוגינוס: [יט]הכל כשרין להזות לאתויי מאי לאתויי ערל ולכדר"א [כ]דא"ר אלעזר [כא]ערל שהזה הוזאתו כשרה: [כב]הכל שוחטין לאתויי מאי [כג]חדא לאתויי [כד]כותי וחדא לאתויי [כה]ישראל מומר [כו] [כז]הכל מעלין לא"י לאתויי מאי לאתויי

מתני אגל ממעסקין בהן שילמדו אפי' בשבת ומתני כאן בקטן שהגיע לחינוך כאן בקטן שלא הגיע לחינוך כלומר בקטן [יג] שהגיע לחינוך ומתעסקין וי"מ פשיטא לאין מעכבין למ"ד בימות פרק חרש (לף קיד:). קטן מוכל נבילות אין ב"ד מלווין לאפריטו וי"ל כגון שהגיע לחינוך שמירת שבת אגל לא הגיע לחינוך קקניעת שופר והוי קצת מיוסר:

מאי לאתויי נשים וכדר' יהושע בן לוי [ו]דאמר ר' יהושע בן לוי [א]נשים חייבות במקרא מגילה שאף הן היו באותו הנס הכל חייבין בזימון לאתויי מאי לאתויי נשים ועבדים [ב]דתניא [ב]נשים מזמנות לעצמן ועבדים מזמנין לעצמן [ג]הכל מצטרפין לזימון לאתויי מאי לאתויי קטן היודע למי מברכין דאמר רב נחמן [ד] יודע למי מברכין [ג]מזמנין עליו [ה]הכל מטמאין בזיבה לאתויי מאי לאתויי תינוק בן יומו [ו]דתניא איש מה ת"ל [ז]איש איש [ח]לרבות תינוק בן [ט] יום אחד שממטמא בזיבה דברי רבי יהודה רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה אומר אינו צריך הרי הוא אומר [ו]והזב את זובו לזכר ולנקבה לזכר כל שהוא זכר בין קטן בין גדול לנקבה כל שהיא נקבה בין קטנה בין גדולה אם כן מה תלמוד לומר איש איש [י]דברה תורה כלשון בני אדם הכל מטמאין בטמא מת לאתויי מאי לאתויי [יא]קטן סלקא דעתך אמינא [ז]איש אשר יטמא נספק והכל מיתין בשמיעה עד כאן לומן ולא יתחטא איש אין קטן לא קמ"ל [ח]ועל הנפשות אשר היו שם אלא איש למעוטי מאי למעוטי קטן מכרת [יב]הכל מטמאין בנגעים לאתויי מאי לאתויי [יג]קטן סד"א [ט]איש צרוע כתיב איש אין קטן לא קמ"ל [י]ואימא הכי נמי [יא]אדם כי יהיה בעור בשרו [יב]מכל מקום ואלא איש למה לי לכדתניא [יג]איש אין לי אלא איש אשה מנין כשהוא אומר [יד]והצרוע הרי כאן שנים א"כ מה ת"ל איש לעניו של מטה [טו]כהכל שוחטין [יד]הכל שוחטין לאתויי מאי [טז]חדא לאתויי [טז]כותי וחדא לאתויי [יז]ישראל מומר [יח] [יט]הכל מעלין לא"י לאתויי מאי לאתויי

[יא]איש פורע ופורם ואין האשה פורעת ופורמת הכל רואין את הנגעים [יב]הכל כשרין לראות את הנגעים לאתויי מאי [יג]לאתויי שאינו בקי בהן ובשמותיהן והאמר מר [יד]אינו בקי בהן ובשמותיהן אינו רואה את הנגעים אמר רבינא [טו]לא קשיא [טז]הא דמסברי ליה וסבר הא דמסברי ליה ולא סבר: הכל כשרין לקדש לאתויי מאי לרבי יהודה לאתויי קטן ולרבנן לאתויי אשה [יז]דתנן [יח]הכל כשרין לקדש חוץ מחרש שוטה וקטן רבי יהודה מכשיר בקטן ופוסל באשה ובאנדרוגינוס: [יט]הכל כשרין להזות לאתויי מאי לאתויי ערל ולכדר"א [כ]דא"ר אלעזר [כא]ערל שהזה הוזאתו כשרה: [כב]הכל שוחטין לאתויי מאי [כג]חדא לאתויי [כד]כותי וחדא לאתויי [כה]ישראל מומר [כו] [כז]הכל מעלין לא"י לאתויי מאי לאתויי

מזמנות לעצמן. שלא נשים וכן שלא עבדים מגל לתן שמי נשים לו שני עבדים מלטרטין עם [ד] (שני) לתנשים לפי שיש בתנשים מה שאין בנשים ובעבדים שאין הנשים מומרות בריח ואין העבדים מומרים על נחלתנו [ה]: **חיש חיש.** כי יהיה זב מבשרו וגו' (ויקרא טו): **מכרש.** [ו] (לכלת) דהמי קרא בנכנס טומא למקדש כתיב וממייב ליה כרת ולהכי כתיב חיש למעוטי קטן דלאו בר עונשין הוא מגל טמא הוא לטמא קטן מוכיון ומשקין כגדול: **והלרוש.** ממעט לרוש לתמריס לרבות את המשה: **ח"ג נמה נאמר חיש נענין שלמטה.** דממעט חיש ולא משה [ז] ולאו מטמא טמיתו [ח] קאי להמה אפי' משה אלא לקרא למעט קאי דמשמע כפרישה ופריסה: הכל רואין מגל הוא (ו) ולא כשרים לראות מגל הוא (ו) [ט] ולא **גבי הללי תניא.** [י]: **דמסברי ליה ופסבר.** הלכות נגעים (ג) : **שאינו נקי.** [יא] והולך מלמיד מכם ישמעל ורואה עמו ואומר לו תמור טמא והוא אומר [יב] טהור והוא אומר שטמומה והטהרה תלויה במחלוקת בהן שנים שטמאו לו ואין אחר טמא ולא שנים שטהרו לו ואין אחר טהור: **ופאמר מר.** בפרק קמא דשבועות (לף ו.): **לקדש.** לערב מים חיים בשפר מטמת. טעמייהו דרבנן וכי יהוה מפרש בסמ' יומא בפרק טרף בקלפי (לף מג.): **עלו.** שממו אחיו מחמת מילה: **שהוא.** ממי מטמת על הטמת: **הוא שרש.** [יב] טעמא מפרש בימות בפ' הערל (לף עב:) מילי דהוה לתטול יום שפטול במחוה וכשר בפרה [ג] : תרי הלל אומרין לית בפרה קמא דמולין (לף ג. ולף טו:): **הלל מעלין.** בפרק במה לכמוות (לף קי:):